

УДК 343.9:341.1:339.13

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.90.5.13>

ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНТЕРПОЛУ У РОЗСЛІДУВАННІ ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИХ БАНКРУТСТВ І КОМЕРЦІЙНИХ ШАХРАЙСТВ

Возняковська К.А.,
*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри цивільного, господарського права
та приватноправових дисциплін
Чернівецького навчально-наукового юридичного інституту
Національного університету
«Одеська юридична академія»
ORCID: 0000-0002-0351-7107*

Петрюк Д.А.,
*магістр права,
юридичний факультет
Фордгемського університету, США
ORCID: 0009-0002-4958-8151*

Возняковська К.А., Петрюк Д.А. Правовий статус Інтерполу у розслідуванні транснаціональних банкрутств і комерційних шахрайств.

У статті досліджено роль Інтерполу у розслідуванні транснаціональних банкрутств і комерційних шахрайств як одного з найбільш складних проявів економічної злочинності. Сучасні шахрайські схеми у сфері банкрутства мають виражений транскордонний характер, включають використання підставних компаній, офшорних рахунків і цифрових активів, що істотно ускладнює можливості національних органів кримінальної юстиції щодо ефективного реагування. У такому контексті Інтерпол розглядається як інституція, що забезпечує глобальну координацію розшуку підозрюваних осіб, оперативне блокування активів та інформаційне забезпечення розслідувань.

Проаналізовано механізми Інтерполу, зокрема Red Notice як основний інструмент тимчасового затримання осіб із метою екстрадиції, платформи I-GRIP та I-24/7, що дозволяють здійснювати обмін інформацією між національними поліціями та фінансовими розвідками. Здійснено правову оцінку ефективності цих механізмів у розслідуванні справ, пов'язаних із навмисним банкрутством, підбрюхою фінансової звітності та приховуванням активів. Окрему увагу приділено взаємодії Інтерполу з такими організаціями, як FATF, Egmont Group, UNODC та Europol, зокрема у частині ідентифікації транскордонних фінансових потоків.

Діяльність Інтерполу у сфері економічної злочинності стикається з низкою правових викликів. Основними з них є: відсутність судового контролю за публікацією Red Notice; нерівність у доступі осіб до оскарження таких повідомлень; ризик зловживань у справах корпоративного характеру, де переслідування здійснюється не з метою правосуддя, а як форма тиску. Інтерпол може забезпечити високу ефективність у виявленні шахрайських схем, ідентифікації активів і переслідуванні підозрюваних. Водночас ефективність залежить від гармонізації національного законодавства, зокрема у сфері криміналізації шахрайства у банкрутстві та спрощення процедур екстрадиції.

Стаття має теоретичне та практичне значення для подальшої розробки міжнародно-правових механізмів протидії транснаціональним економічним злочинам.

Ключові слова: Інтерпол, Red Notice, транснаціональне банкрутство, комерційне шахрайство, міжнародна правова допомога, економічна злочинність, блокування активів, FATF, фінансова розвідка, правозастосування, правові гарантії, юрисдикційна взаємодія.

Vozniakovska K.A., Petryuk D.A. The legal status of Interpol in the investigation of transnational bankruptcies and commercial frauds.

This article examines the role of INTERPOL in investigating transnational bankruptcies and commercial fraud as one of the most complex manifestations of economic crime. Modern fraudulent schemes in the area of insolvency are distinctly cross-border in nature and frequently involve the use of shell companies, offshore accounts, and digital assets, which significantly hinder the capacity of national criminal justice systems to respond effectively. In this context, INTERPOL functions as an institution that facilitates global coordination in locating suspects, rapidly freezing assets, and providing operational intelligence for investigations.

The article analyzes INTERPOL's mechanisms, in particular Red Notice, which serves as the primary tool for the provisional arrest of individuals pending extradition, as well as the I-GRIP and I-24/7 platforms, which enable real-time information exchange between national law enforcement agencies and financial intelligence units. The legal effectiveness of these mechanisms is assessed in the context of cases involving deliberate insolvency, falsification of financial statements, and concealment of assets. Special attention is devoted to INTERPOL's cooperation with organizations such as FATF, the Egmont Group, UNODC, and Europol, especially in relation to the identification and monitoring of transnational financial flows.

INTERPOL's activities in the economic crime domain face a range of legal challenges. The key issues include the absence of judicial oversight over the publication of Red Notices, inequality in individuals' access to procedures for challenging such notices, and the risk of misuse in corporate disputes where criminal prosecution may serve as a form of extrajudicial coercion rather than a genuine pursuit of justice.

INTERPOL has the potential to deliver high operational efficiency in uncovering fraudulent schemes, identifying illicit assets, and ensuring the apprehension of suspects. However, its effectiveness is contingent upon the harmonization of national legislation, particularly regarding the criminalization of fraudulent bankruptcy and the simplification of extradition procedures.

The article holds both theoretical and practical significance for the further development of international legal mechanisms aimed at combating transnational economic crime.

Key words: INTERPOL, Red Notice, transnational bankruptcy, commercial fraud, international legal assistance, economic crime, asset freezing, FATF, financial intelligence, law enforcement, legal safeguards, jurisdictional cooperation.

Постановка проблеми. Сучасні транснаціональні економічні злочини дедалі частіше набувають форм фіктивних банкрутств, комерційного шахрайства та організованого виведення активів за кордон. Використання складних корпоративних структур, юрисдикційних прогалів і цифрових фінансових інструментів унеможливує ефективне реагування виключно національними засобами правозастосування. Саме тому центральне місце у боротьбі з цими явищами займає Інтерпол, як міжнародна інституція координації зусиль держав у сфері протидії економічній злочинності. Поряд з цим, розслідування шахрайств у сфері банкрутства вимагає не лише оперативного переслідування осіб, а й ефективної ідентифікації активів, блокування рахунків, аналізу фінансових потоків і взаємодії з іншими міжнародними структурами. Роль Інтерполу у цих процесах виходить за межі традиційного розуміння функцій поліцейської організації й набуває рис інституційного посередника між національними правопорядками.

Незважаючи на зростаюче значення Інтерполу, його правовий статус, інструментарій і межі повноважень у справах економічного характеру залишаються недостатньо дослідженими, що зумовлює потребу в комплексному науковому аналізі. Актуальність дослідження зумовлена стрімким зростанням масштабів транснаціонального шахрайства, що базується на використанні процедур банкрутства як засобу ухилення від відповідальності. Багато кримінальних схем здійснюється у кількох юрисдикціях, а фігуранти отримують можливість уникнути переслідування завдяки відсутності координації між державами. У такому контексті Інтерпол є єдиною міжнародною платформою для координації дій із виявлення, розшуку та затримання підозрюваних осіб.

Особливої гостроти проблема набуває у випадках, коли банкрутство використовується для легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. Застосування механізмів Інтерполу таких як: Red Notice, I-GRIP, I-24/7 забезпечує державам інструменти для запобігання втратам активів, а

також для оперативного реагування на загрози економічній безпеці. Водночас це породжує значну кількість правових проблем, зокрема щодо прав людини та юрисдикційного контролю.

Незавершеність процесів гармонізації, відсутність судового контролю над рішеннями Інтерполу, а також часті випадки зловживань у використанні Red Notice підтверджують потребу у поглибленому дослідженні діяльності Інтерполу у справах економічної злочинності.

Стан опрацювання проблематики. У сфері дослідження транснаціональної економічної злочинності важливий внесок зроблено авторами, які вивчали правову природу шахрайств у сфері банкрутства. Зокрема, Goralan і Guihot аналізували прогалини в міжнародному визнанні процедур банкрутства та проблеми кримінального переслідування у різних юрисдикціях. Організації UNODC, Europol та FATF системно висвітлюють питання міжнародної взаємодії у сфері виявлення шахрайських схем, а також роль Інтерполу як оператора обміну інформацією та координатора дій щодо арешту активів.

Незважаючи на наявність ґрунтовних праць з теми, наукова спільнота лише частково досліджує саме правовий механізм функціонування Інтерполу у справах економічного характеру. Зокрема, недостатньо вивчені процедурні аспекти застосування Red Notice у справах шахрайств, межі повноважень Інтерполу у блокуванні активів та проблематика взаємодії з фінансовими розвідками.

Мета статті полягає у з'ясуванні правового статусу Інтерполу у справах про транснаціональне банкрутство і комерційне шахрайство, аналізі ефективності його інструментів та виявленні правових прогалин, які заважають забезпечити як оперативність переслідування, так і дотримання міжнародних стандартів прав людини. Дослідити практики застосування оперативних платформ Інтерполу у співпраці з фінансовими розвідками та аналізувати приклади успішного переслідування фігурантів шахрайських банкрутств, що дозволяє зробити висновки щодо потенціалу Інтерполу у сфері глобальної економічної безпеки.

Виклад основного матеріалу. Сучасна система міжнародного правопорядку не передбачає створення універсального органу досудового розслідування або кримінальної юрисдикції глобального рівня. Водночас у сфері переслідування транснаціональних економічних злочинів, зокрема шахрайств і фіктивних банкрутств, ключову координуючу роль виконує Інтерпол – Міжнародна організація кримінальної поліції. Хоча її повноваження обмежуються сферою сприяння взаємодії між національними правоохоронними органами, на практиці Інтерпол є основним каналом оперативного обміну інформацією, ідентифікації підозрюваних, встановлення місцезнаходження активів та організації їх заморожування.

Інтерпол є найбільш широко впізнаваним «брендом» у транснаціональній поліції, але перед ким і чим він підзвітний? У демократичних країнах Заходу дебати та дискусії щодо рамок підзвітності для поліцейських органів зазвичай зосереджуються на організаціях, які мають юридично визначену та вузько обмежену юрисдикцію, яку в цьому документі називають «стандартною парадигмою» підзвітності поліції [13].

Спільна діяльність Інтерполу залишається надзвичайно важливою у боротьбі з міжнародною злочинністю, оскільки мовні, культурні та бюрократичні відмінності ускладнюють взаємодію між поліцейськими органами різних країн [1].

Згідно з офіційним звітом Інтерполу за 2024 рік, транснаціональні шахрайські схеми не лише зростають за масштабами, але й активно використовують розгалужені корпоративні структури, криптовалютні транзакції та маніпулювання правовими механізмами банкрутства. Складні шахрайські схеми, включно з фіктивними інвестиційними платформами, шахрайством із використанням романтичних стосунків, компрометацією ділового листування (BEC) та криптовалютними шахрайствами, стрімко поширюються за межі національних кордонів.

Інтерпол забезпечує інфраструктуру для міжнародного поліцейського співробітництва, пропонуючи глобальну систему зв'язку, збирання баз даних і розповсюдження повідомлень про розшук. Багато в чому система «RedNotice» є «перлиною в короні» транснаціонального поліцейського співробітництва, що регулюється Інтерполом [10].

Інтерпол відіграє ключову роль у забезпеченні координації в реальному часі між національними поліціями для ідентифікації підозрюваних, блокування активів та видачі Red Notice, особливо у випадках, коли шахраї використовують законодавство про банкрутство для уникнення відповідальності» [7].

Інтерпол реалізує свою координаційну функцію через систему повідомлень, зокрема Red Notice – спеціальний запит про тимчасове затримання особи для подальшої екстрадиції. Цей інструмент

не є ордером на арешт, однак його практичне значення як засобу міжнародного правового впливу важко переоцінити. Red Notice є запитом на встановлення місцезнаходження та тимчасове затримання особи з метою екстрадиції, що видається на запит держави-члена або міжнародного трибуналу. Це не є міжнародним ордером на арешт, проте цей інструмент має критичне значення для розслідування транснаціонального шахрайства, зокрема у випадках банкрутств, ухилення від сплати податків та незаконного виведення корпоративних активів [11].

Однак застосування Red Notice у справах про економічні злочини пов'язане з низкою правових ризиків, серед яких є можливість зловживання цим механізмом у комерційних конфліктах. У ряді юрисдикцій Red Notice може бути використане в межах так званих «вендета-переслідувань», коли сторона корпоративного спору ініціює кримінальне переслідування опонента шляхом звернення до Інтерполу. Це породжує ситуації, коли інструменти кримінальної юстиції застосовуються для вирішення приватних спорів. На це звертає увагу Центр досліджень транснаціональної злочинності George Mason University, зазначає, що існує «сіра зона», у якій перетинаються комерційне шахрайство і політична мотивація. Зловживання Red Notice мало місце у випадках корпоративних спорів, банкрутств та передбачуваних фінансових злочинів, коли правові системи використовувалися з метою отримання особистої вигоди [14].

Ці факти свідчать про необхідність вдосконалення механізмів правового захисту при застосуванні інструментів Інтерполу та посилення процесуальних стандартів. Рівновага між забезпеченням ефективності боротьби з економічною злочинністю та дотриманням прав людини залишається одним із головних викликів у діяльності Інтерполу у сфері комерційного шахрайства і транснаціонального банкрутства.

Шахрайські дії у сфері банкрутства є одним із найскладніших викликів для міжнародної системи безпеки, оскільки вони часто мають транснаціональний характер, охоплюють декілька юрисдикцій і базуються на використанні фіктивних корпоративних структур. Йдеться, зокрема, про навмисне створення неплатоспроможності, маніпуляції з фінансовою звітністю, приховування активів та незаконне виведення капіталів. Такі дії здебільшого залишаються поза межами уваги національних органів, якщо відсутня міжнародна координація. Саме тому Інтерпол відіграє ключову роль у виявленні, документуванні та локалізації фігурантів транснаціонального шахрайства у сфері банкрутства. Регулювання неплатоспроможності покликане захистити інтереси як кредиторів, так і боржників. Вони забезпечують чітку та справедливу основу для управління складними фінансовими ситуаціями, сприяючи ефективному вирішенню [2].

У справах про банкрутне шахрайство часто фігурують фіктивні зобов'язання, підроблені рахунки або виведення активів перед подачею заяви про неплатоспроможність. Підрозділ Інтерполу з протидії фінансовим злочинам активно підтримує розслідування шляхом обміну аналітичною інформацією, встановлення місцезнаходження втікачів та координації заходів із блокування активів, зокрема через платформи I-GRIP та I-24/7 [7].

У свою чергу, експерти UNCITRAL зазначають, що у транскордонних справах зловживання процедурою банкрутства відбувається за класичним алгоритмом: переоцінка пасивів, недооцінка активів, ідентифікація фіктивних кредиторів, а також створення тіньових активів у суміжних юрисдикціях. В офіційному документі UNCITRAL підкреслено: «Шахрайство у сфері банкрутства може включати навмисну неплатоспроможність, коли боржник цілеспрямовано розпорошує активи або нарощує фіктивні зобов'язання перед поданням заяви про банкрутство. Такі практики підривають довіру до режимів транскордонного банкрутства і вимагають міжнародної співпраці, насамперед у виявленні активів та забезпеченні виконання рішень» [12].

Проблема ускладнюється відсутністю єдиних підходів до криміналізації банкрутного шахрайства. Як зауважую в науковій літературі: «Процедура банкрутства зазвичай розглядається як цивільна справа, а лише окремі діяння – як-от підробка фінансової документації або приховування активів – визнаються кримінальними. Це породжує труднощі у забезпеченні кримінального переслідування в справах про шахрайство у банкрутстві, особливо тоді, коли міжнародна співпраця залежить від взаємного визнання складу злочину» [8]. Інтерпол, однак, не діє у вакуумі. Його взаємодія з іншими структурами є ключовою для забезпечення комплексного реагування на шахрайство. Europol у своєму звіті 2023 року звертає увагу на нові тенденції у сфері фінансових злочинів: «Масштабна економічна злочинність, включаючи шахрайство у банкрутствах, дедалі більше має транснаціональний характер. Використання фіктивних компаній, рахунків у офшорах

і цифрових активів перешкоджає розслідуванню. Співпраця з Інтерполом, зокрема у сфері ідентифікації рахунків та переміщення активів, є критично важливою» [15].

Також у тематичному звіті UNODC 2022 року про організоване шахрайство вказано, що: «У багатьох випадках банкрутне шахрайство є складовою організованої злочинної діяльності. Механізми ухилення від відповідальності через навмисну неплатоспроможність потребують міжнародної реакції, в якій Інтерпол забезпечує обмін доказами та координацію затримань» [9].

Інтерпол є не просто учасником міжнародного процесу, а ключовим посередником, який забезпечує інституційну взаємодію у викритті шахрайських банкрутств. Через це актуалізується потреба у посиленні ролі Інтерполу у сфері виявлення активів, процедур блокування та повернення майна, що стали предметом злочинного банкрутства.

Розслідування транснаціональних банкрутств і комерційного шахрайства нерозривно пов'язане із виявленням, блокуванням та поверненням активів, які були незаконно виведені або приховані. У цьому контексті Інтерпол виступає не лише координатором оперативних дій, а й ключовим суб'єктом глобальної фінансової безпеки, який взаємодіє з органами фінансового моніторингу, такими як FATF (Financial Action Task Force), Egmont Group та структурними підрозділами UNODC.

Формально Інтерпол не має повноважень на проведення самостійного арешту активів, однак через власну глобальну платформу оперативного реагування I-GRIP може здійснювати запити про блокування рахунків у співпраці з національними підрозділами фінансової розвідки (FIU). У звіті Інтерполу 2024 року зазначено: «Інтерпол через I-GRIP і I-24/7 забезпечує національним поліціям доступ до інтегрованої бази даних і можливість направлення запитів щодо блокування рахунків, ідентифікації кінцевих бенефіціарів і переміщення активів у реальному часі. Така взаємодія є критично важливою у справах про транснаціональне шахрайство і банкрутства» [7].

Інтерпол діє у рамках рекомендацій FATF, які є міжнародним стандартом боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, але дедалі частіше застосовуються і до економічних злочинів. У Рекомендації 30 FATF прямо передбачено обов'язок країн забезпечити ефективну координацію правоохоронних органів із підрозділами фінансової розвідки для виявлення та блокування активів, що походять із злочинної діяльності, включно з комерційним шахрайством.

Міжнародна співпраця у розслідуванні економічних злочинів потребує активного обміну даними про рахунки, бенефіціарів і транзакції. Інтерпол, через свою глобальну присутність і платформи обміну, є невід'ємним партнером у реалізації рекомендацій FATF щодо заморожування активів і обміну доказами [4].

Паралельно Інтерпол підтримує співпрацю з Egmont Group, що об'єднує понад 160 національних фінансових розвідок (FIU). Ця взаємодія особливо важлива в справах, де фігурують трастові структури, офшорні компанії і криптовалютні активи, що потребують міжнародного доступу до фінансових баз даних. Роль Інтерполу у взаємодії з національними FIU є важливою для прискореного обміну інформацією у справах, що пов'язані з фінансовим шахрайством, включаючи випадки використання фіктивних банкрутств для виведення активів. Через канали Інтерполу відбувається значна частина запитів про ідентифікацію підозрілих транзакцій [3].

У правовому аспекті така співпраця дозволяє забезпечити ефективну конфіскацію активів відповідно до положень United Nations Convention against Corruption (UNCAC) та United Nations Convention against Transnational Organized Crime (UNTOC). Обидва документи містять положення про взаємне визнання судових рішень та сприяння у поверненні незаконно отриманих активів.

Інтерпол є важливим партнером у забезпеченні міжнародного переслідування активів, здобутих через економічні злочини. Його роль охоплює розшук осіб, ініціювання Red Notice, ідентифікацію активів і сприяння конфіскації у співпраці з фінансовими розвідками [5]. Інтерпол виконує функцію інтегратора зусиль різних органів у сфері боротьби з транснаціональним шахрайством і банкрутствами. Його ефективність визначається не лише технічними можливостями, але й здатністю до взаємодії з іншими структурами, які мають доступ до фінансової інформації та мають повноваження щодо блокування активів.

Застосування Інтерполом Red Notice у справах про комерційне шахрайство і фіктивні банкрутства пов'язане із низкою юридичних обмежень, які виникають через відсутність єдиного стандарту судового контролю за діями цієї міжнародної організації. Інтерпол формально не є суб'єктом, що підпорядковується судам будь-якої держави чи міжнародному суду. Відтак, особа, щодо якої оприлюднено Red Notice, позбавлена доступу до незалежного судового захисту.

Ця проблема посилюється відсутністю прозорості при ухваленні рішення про публікацію Red Notice. Як свідчить правозастосовна практика, більшість осіб не мають доступу до повного обґрунтування підстав повідомлення і дізнаються про його існування вже після затримання. Особливо це стосується справ, що мають економічний характер, коли Red Notice подається за ініціативою держави у рамках корпоративного конфлікту або спору про банкрутство.

UNODC у своїх рекомендаціях вимагає від Інтерполу дотримання мінімальних стандартів доказування, особливо у справах економічного характеру, вказується, що використання Red Notice повинно ґрунтуватися на наявності достатніх доказів кримінального правопорушення, а не лише на запиті держави. Інтерпол повинен вжити заходів для запобігання його використанню у комерційних спорах або як засобу тиску [9].

Наразі Інтерпол реформує процедури, однак ефективного механізму незалежного контролю за публікацією Red Notice не створено. Це породжує системну прогалину у захисті осіб, що фігурують у справах про економічні злочини, та створює ризик втрати довіри до Інтерполу як нейтральної міжнародної інституції.

Один із показових випадків – справа про ліквідацію міжнародної інвестиційної схеми у формі фіктивної компанії, зареєстрованої в Азії, яка залучала кошти вкладників під виглядом інвестицій у нерухомість, після чого оголосила банкрутство. За даними Інтерполу організатори шахрайської схеми вивели близько 100 мільйонів доларів США через низку підставних компаній. Інтерпол, у співпраці з фінансовими розвідками чотирьох держав, ідентифікував рахунки, заблокував активи та ініціював публікацію Red Notice щодо трьох підозрюваних, один з яких був затриманий в аеропорту під час спроби перетину кордону [7].

Ще один приклад – справа про шахрайське банкрутство логістичної компанії у Європі, де використовувалися фіктивні борги та транскордонне виведення майна. Europol спільно з Інтерполом виявили, що компанія мала підконтрольні дочірні підприємства у п'яти країнах, які були використані для формування фіктивної заборгованості. Розслідування показало, що фіктивні кредитори були зареєстровані в офшорних юрисдикціях. Інтерпол забезпечив затримання керівника групи на підставі Red Notice у Південній Америці. У подальшому, заморожені активи були повернуті у країну, де триває провадження щодо фіктивного банкрутства» [15].

Важливість рішення Ради Європолу полягає в тому, що воно надає Європолу нову та більш гнучку правову основу. Зміна компетенції від «організованої злочинності» до «серйозної злочинності» є ще однією суттєвою зміною. Рішення Ради Європолу продовжує наголошувати на основних завданнях Європолу, які залишаються завданнями, пов'язаними з інформацією [6].

Окремо варто згадати кейс, де Інтерпол спільно з Egmont Group і FATF успішно координували повернення активів, здобутих через шахрайство у сфері корпоративних банкрутств. Під час розслідування встановлено, що різні юрисдикції мають неоднакову швидкість реагування на запити про блокування активів, що створює вікна можливостей для зловмисників. Операція щодо шахрайства в банкрутстві завершилась успішним поверненням 20 млн євро. Завдяки Інтерполу інформація про фінансові транзакції була отримана впродовж 24 годин, що дозволило заблокувати рахунки до виведення коштів [3]. Ці приклади засвідчують, що Інтерпол володіє реальним потенціалом впливу у справах транснаціонального шахрайства, однак ефективність його дій багато в чому залежить від злагодженості зусиль держав-членів, як у частині затримання підозрюваних, так і щодо правового режиму блокування та повернення активів.

Висновки. Інтерпол відіграє ключову роль у міжнародній системі боротьби з транснаціональним комерційним шахрайством і фіктивними банкрутствами. Його інституційні можливості, зокрема застосування Red Notice, оперативний обмін даними через I-GRIP та взаємодія з фінансовими розвідками, дозволяють ефективно реагувати на глобальні загрози економічній безпеці. У сучасних умовах, коли корпоративні структури зловживають процедурою банкрутства для виведення активів, Інтерпол є тим інструментом, який забезпечує транснаціональну координацію розслідування.

Разом із тим, виявлені серйозні правові виклики, що потребують вдосконалення діяльності Інтерполу як у технічному, так і в правовому аспектах. Відсутність незалежного судового контролю за публікацією Red Notice, нерівність у доступі до оскарження повідомлень, прогалини у процедурі обґрунтування підстав для затримання, а також ризик використання Інтерполу у приватних корпоративних конфліктах – усе це створює потенційну загрозу порушення прав людини та дискредитації інституції.

Інтерпол має потенціал стати не лише координатором розшуку осіб, але й повноцінним суб'єктом глобальної економічної безпеки, який діє у межах верховенства права та з урахуванням міжнародних стандартів захисту прав людини. Реформування інституційної моделі його функціонування є необхідною умовою для ефективного реагування на виклики, що породжуються новими формами транснаціональних шахрайств і фіктивних банкрутств.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Abiodun T.F., Abioro T. Roles and challenges of international criminal police organization (Interpol) in investigation of crimes and maintenance of global security. *Research Journal of social science and management*, 2020, 10. P.12-34. URL: https://www.researchgate.net/publication/342625552_Roles_And_Challenges_Of_International_Criminal_Police_Organization_Interpol_In_Investigation_Of_Crimes_And_Maintenance_Of_Global_Security?enrichId=rgreq-42fe4a66e1755e43aeee0a6a2432ebde-XXX&enrichSource=Y292ZXJQYWdloZm0MjYyNTU1MjBUzo5MDg3ODcwMDMxNjY3MjBAMTU5MzY4MzExNDANw%3D%3D&el=1_x_2&_esc=publicationCoverPdf.
2. Achim M. V., Borlea S. N. *Economic and financial crime*. Springer International Publishing, 2020, <https://doi.org/10.1007/978-3-030-51780-9>.
3. Annual Report. Egmont Group, 2022–2023. URL: <https://egmontgroup.org/wp-content/uploads/2024/07/2022-2023-Egmont-Group-Annual-Report.pdf>.
4. Best Practices on International Cooperation, FATF, 2023. URL: <https://www.fatf-gafi.org/en/publications/Fatfrecommendations/Fatf-recommendations.html>.
5. Corruption and Economic Crime Branch. UNODC, 2020. URL: <https://www.unodc.org/corruption/index.html>.
6. De Moor A., Vermeulen G. The Europol council decision: transforming Europol into an agency of the European Union. *Common Market Law Review*, 2010, № 47. URL: <https://kluwerlawonline.com/journalarticle/Common+Market+Law+Review/47.4/COLA2010047>.
7. Global Financial Fraud Assessment Report. INTERPOL, 2024. URL: https://www.interpol.int/content/download/21096/file/24COM005563-01%20-%20CAS_Global%20Financial%20Fraud%20Assessment_Public%20version_2024-03_EN_v3.pdf.
8. Gopalan S., Guihot M., Vanderbilt Journal of Transnational Law, 2021. URL: <https://scholarship.law.vanderbilt.edu/vjtl/vol48/iss5/3>.
9. Issue Paper on Organized Fraud, UNODC, 2022. URL: <https://www.unodc.org/documents/organized-crime/Publications/IssuePaperFraud-eBook.pdf>.
10. Langille N., Mégret F. Red Notices and transnational police practices. In: *International practices of criminal justice*. Routledge, 2017, p. 108–130. URL: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9781315144788-7/red-notices-transnational-police-practices-nicola-langille-fr%C3%A9d%C3%A9ric-m%C3%A9gret>.
11. Legal Framework and Notices. INTERPOL, URL: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-Red-Notices>.
12. Recognizing and Preventing Commercial Fraud, UNCITRAL, 2013. URL: <https://uncitral.un.org/sites/uncitral.un.org/files/media-documents/uncitral/en/recognizing-and-preventing-commercial-fraud-e.pdf>.
13. Sheptycki J. The accountability of transnational policing institutions: The strange case of Interpol. *Canadian Journal of Law and Society/La Revue Canadienne Droit et Société*, 2004, 19.1. 107-134. URL: https://www.cambridge.org/core/journals/canadian-journal-of-law-and-society-la-revue-canadienne-droit-et-societe/article/abs/accountability-of-transnational-policing-institutions-the-strange-case-of-interpol/ACC3DBFA4D116FCD50B44955C67B542F?utm_campaign=shareaholic&utm_medium=copy_link&utm_source=bookmark.
14. The Abuse and Exploitation of INTERPOL Red Notices. TraCCC, 2020. URL: <https://traccc.gmu.edu/wp-content/uploads/2020/09/Final-Red-Notices-Conference-Report-Bright-Red.pdf>.
15. The Other Side of the Coin, Europol, 2023. URL: [https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/The%20Other%20Side%20of%20the%20Coin%20-%20Analysis%20of%20Financial%20and%20Economic%20Crime%20\(EN\).pdf](https://www.europol.europa.eu/cms/sites/default/files/documents/The%20Other%20Side%20of%20the%20Coin%20-%20Analysis%20of%20Financial%20and%20Economic%20Crime%20(EN).pdf).